

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1410/2019
22.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Стефана Вукичевића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Сомбору К.бр.23/19 од 15.10.2019. године и Кв.број 199/19 од 25.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 22. јануара 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Стефана Вукичевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Сомбору К број 23/19 од 15.10.2019. године и Кв.број 199/19 од 25.10.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сомбору К број 23/19 од 15.10.2019. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА – адвоката Стефана Вукичевића за награду и накнаду трошкова за рад адвоката у износу од 367.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Сомбору Кв број 199/19 од 25.10.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Стефана Вукичевића, изјављена против решења Вишег суда у Сомбору К.број 23/19 од 15.10.2019. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА– адвокат Стефан Вукичевић, због повреде закона из члана 441. став 4., 261., 264. и 265. ЗКП, те због повреде одредаба члана 1. и члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи

побијена решења тако што ће утврдити износ награде и накнаде за рад браниоца, или да побијена решења укине и предмет врати Вишем суду у Сомбору на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је кривични поступак против окривљеног окончан доношењем решења Вишег суда у Сомбору К.број 23/19 од 21.06.2019. године, којим му је изречена заводска васпитна мера упућивања у васпитно-поправни дом као млађем пунолетном лицу и одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, па како је на окривљеног примењен Закон о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица (ЗМ), то је према ставу браниоца у конкретном случају суд требало да примени одредбу члана 79. став 1. истог закона, обзиром да је чланом 1. ЗМ прописано да се одредбе тог закона примењују и на пунолетна лица, када им се суди за кривична дела која су учинила као малолетници, као и на лица која су кривична дела учинила као млађи пунолетници. Из наведених разлога, према ставу браниоца, Виши суд у Сомбору је доношњем првостепеног решења, којим је одбијен као неоснован његов захтев за награду и накнаду трошкова, као и другостепеним решењем, којим је одбијена као неоснована жалба учинио повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261., 264. и 265. ЗКП, те је повреде одредаба члана 1. и 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица.

Супротно изложеним наводима захтева, по оцени Врховног касационог суда, побијаним нижестепеним решењима нису учињене наведене повреде закона.

Наиме, бранилац окривљеног АА – адвокат Стефан Вукичевић, на исте повреде закона (из члана 441. став 4. ЗКП, члана 261., 264. и 265. ЗКП, те члана 1. и 79. ЗМ) указивао је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, којим је одбијен захтев браниоца окривљеног за награду и накнаду трошкова адвоката. Ванпретресно веће Вишег суда у Сомбору је, доносећи другостепену одлуку, оценило изнете жалбене наводе неоснованим и у решењу Кв.број 199/19 од 25.10.2019. године на другој страни став други и трећи, изнело у свему јасне и довољне разлоге због чега налази да првостепеним решењем није учињена повреда одредаба члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-

правној заштити малолетних лица, нити одредба члана 1. став 2. истог закона, имајући у виду одредбе члана 46. ЗМ, којима је прецизирано које се конкретно одредбе наведеног закона примењују у поступку према млађим пунолетним лицима, те налазећи да овом одредбом нису обухваћене одредбе члана 79. о накнади трошкова поступка, већ да се у том случају примењују одредбе Законика о кривичном поступку. Ове разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на ове разлоге и упућује.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Стефана Вукичевића, одбијен је као неоснован.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић